

Horten, den 6. august 1948.

116979

Rapport

til politimesteren i Horten

avgitt av politi konstabel Anne Kvisle, Horten.

Ang. Arthur Qvist, f. 17/2-1896 i Nannestad,
ankesak.

Dags dato avhørtes på politikammeret:

Hans Georg Holter, 30 år gammel, forretningsmann, bopel
Fergegt. 1, Horten, hjemstavn Oslo,
Løvenskjoldsgt. 2, gjort kjent med saken,
kjent med vitneansvaret, forklarer:

Angående Beraterne: "Da Legionen ble overflytt til utdannelsleir i Tyskland fikk den tildelt tyske "Beraterne" som skulle bistå med å sette norske offiserer og mannskaper inn i tyske våpen. Forutsetningen var at disse bare skulle ~~vistå~~ være rådgivere og at deres oppgave var endt når nordmennene hadde satt seg inn i, og kunne såvel våpen som administrasjon. Det ble etter hvert stadig rivninger på grunn av at "Beraterne" gikk ut over den myndighetsområde de hadde fått seg tildelt, da de fleste av dem øynet en sjangse til å sette de norske offiserer utenfor. Dette kom helt tydelig frem da Legionen ble sendt til fronten. "Beraterne" fulgte med og forsøkte og overta, og det var kun ved en resolutt og bestemt opptreden fra herr Qvists side, som hindret det påtenkte kupp i å bli gjennomført. Situasjonen var så tilspisset at Qvist måtte true med å gjøre bruk av våpenmakt, før de innså at de måtte melde seg til tjeneste et annet sted. Følgende av en helt tysk ledelse av Legionen er vel unødvendig å kommentere.

Vedr. oppsigelsen av kontraktene:

Legionærene hadde meldt seg til en tjenestetid på 6 mndr. Da utdannelsen var ferdig var disse 6 mndr. gått, men tyskerne hevdet at det selvfølgelig ^{var} 6 mndrs. fronttjeneste

(kladd)

som var ment, og beordret Legionen til fronten. Fra det øyeblikk av kontraktene ble nevnt for tyskerne, begynte disse å arbeide for at kontraktene skulle bli kjent ugyldige, og var stadig på Qvist for å få ham til å følge denne linje, dels hyggelig og dels meget bestemt. I det siste tilfelle ble sogar uttrykk som sabotasje nevnt. Qvist stilling var vanskelig da han selv ikke hadde noe med å si opp kontraktene for samtlige, og han måtte derfor under hånden, forsiktig, gi besked om at legionærene, hver for seg, måtte si opp kontraktene sine etter 6 mndrs. fronttjeneste. Høyere tyske offiserer var stadig på besøk i stillingene for å holde stämningen, og det er helt klart at hvis noen av dem hadde oppdaget Qvists innstilling til saken, ville han ha blitt stilt for krigsrett og skutt som sabotør. Men vel vitende om det ansvar han hadde som bataljonsjef, lot han seg ikke skremme til å føye tyskerne. Og da 6 mndr. var gått, støttet oppsigelsene inn. Det ble et veldig oppstyr og reichsfürer Himler kom selv ut for å prøve og omstøte det som var gjort, og jeg vet selv hvilket press, særlig vi offiserer, ble utsatt for, og da ikke minst Qvist selv. Tyskerne forsøkte å forhale saken, og først etter ydderligere 6 mndr. ble Legionen trukket ut.

Presset på offiserene og mannskapet ble stadig sterker og det resulterte i at Qvist ble satt utenfor og Jonas Lie, som representerte tyskernes linje, ble satt inn i steden for ham. Qvists Holdning ovenfor det tyske press var av uvurderlig betydning for såvell offiserer som mannskaper, og at han satte sitt liv på spill for å holde sin linje, tjener han til stor ære!

Opplest og vedtatt:
H.G.Holter (sign. på kladd).

Arne Tveit
politikonstabel.